

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 11C/188/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112220958
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kumová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2018:3112220958.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Vierou Kumovou v právnej veci žalobcov 1/ I. D., štátneho občana Slovenskej republiky, bytom T. XXX/XX, XXX XX L. C. nad E., 2/ X. D., štátnej občianky Slovenskej republiky bytom T. XXX/XX, XXX XX L. C. nad E., X/Moniky S., štátnej občianky Slovenskej republiky, bytom Moravské B. č. XXX, 4/ O. D., štátneho občana D. republiky, bytom C. B. č. XXX, všetci práv. zast. Mgr. Julianou Sumkovou, advokátkou, so sídlom Námestie Slobody 16, Nové Mesto nad Váhom proti žalovanej Fakultná nemocnica Trenčín, Legionárska 28, Trenčín, IČO 00 610 471, práv. zast. JUDr. Marekom Doktorom, advokátom so sídlom Trenčín, Piaristická 273/21, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

I. Konanie sa v časti o uloženie povinnosti zaplatiť žalobcovi 1/ pozostalostnú úrazovú rentu vyčíslenú od marca 2011 do 31.01.2018 v sume 14.525,- Eur, vo výške 175,- Eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci, počnúc mesiacom február 2018 a žalobkyni 2/ v sume 14.525,- Eur, vo výške 175,- Eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci počnúc mesiacom február 2018 do 31.05.2018 z a s t a v u j e.

II. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť náhradu nemajetkovej ujmy žalobcovi 1/ vo výške 30.000,- Eur, žalobkyni 2/ vo výške 20.000,- Eur, žalobkyni 3/ vo výške 10.000,- Eur a žalobcovi 4/ vo výške 10.000,- Eur., do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi 1/ náhradu nákladov spojených s pohrebom vo výške 2.209,49 Eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

IV. V ostatnej časti sa žaloba z a m i e t a.

V. Žalobcovia 1/,2/,3/,4/ majú nárok na náhradu trov proti žalovanej v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením.

VI. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť náhradu trov konania štátu na účet Okresného súdu Trenčín v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobcovia sa podaným návrhom domáhali, aby žalovanej bolo uložené zaplatiť žalobcovi 1/ sumu 2.209,49 Eur titulom náhrady škody - pohrebných nákladov, pozostalostnú úrazovú rentu vyčíslenú od marca 2011 do 31.01.2018 v sume 14.525,- Eur, vo výške 175,- Eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci, počnúc mesiacom február 2018 a žalobkyni 2/ v sume 14.525,- Eur, vo výške 175,- Eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci počnúc mesiacom február 2018 do 31.05.2018 (po upresnení tejto časti petitu), a náhradu nemajetkovej ujmy žalobcovi 1/ a 2/vo výške po 50.000,- Eur a žalobcovi 3/, 4/ vo výške po 40.000,- Eur.

2. Okresný súd medzitýmnym rozsudkom č.k. 11C/188/2012-268 zo dňa 10.01.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17Co/421/2015-302 zo dňa 27.04.2016 rozhodol o nároku na náhradu škody a nemajetkovej ujmy pozostalých odporcov po manželke (žalobca 1/) a matke (žalobcov 2/ - 4/), k úmrtiu ktorej došlo počas hospitalizácie u žalovanej tak, že základ nároku je daný, na skutkom základe, že manželka žalobcu 1/ a súčasne matka žalobcov 2/ až 4/ (pacientka) bola prijatá na hospitalizáciu dňa 14.2.2011 za účelom operačného odstránenia obličkového kameňa punkciou obličky cez kožu. Dňa 15.2.2011 bola vyšetrením moču pacientky zistená prítomnosť baktérie Escherichia coli. Tento výsledok bol od 17.2.2011 známy ošetrojúcim urológom a od uvedeného dňa až do 22.2.2011 bolo pacientke podávané antibiotikum Biseptol, na ktoré bola baktéria E. coli rezistentná, s výnimkou dňa 20.2.2011, kedy bolo pacientke podané iné antibiotikum (účinné). Dňa 21.02.2011 bola pacientka operovaná. Pooperačný priebeh nebol priaznivý. Dňa 23.2.2011 bolo vykonané CT vyšetrenie so zistením zápalu pľúc a bolo podané širokospektrálne antibiotikum. Dňa 24.02.2011 v ranných hodinách nastala napriek pokusom o resuscitáciu smrť pacientky v dôsledku zlyhania srdca a pľúc. Rozhodujúcou okolnosťou, ktorá mala podľa okresného súdu za následok zlyhanie organizmu pacientky bola skutočnosť, že zo strany odporcu nebola poskytnutá správna lekárska starostlivosť, a to preliečenie účinným antibiotikom, realizovanie operačného výkonu v teréne bez prebiehajúcej močovej infekcie a nepodcenenie klinických ťažkostí pacientky a objektívnych prejavov krvácania vo včasnom pooperačnom období. Táto príčina podľa okresného súdu spôsobila úmrtie pacientky bez ohľadu na to, či u pacientky boli odporcom tvrdené okolnosti hypertenzie, zvýšeného obsahu tukov a pod. Bola preto výlučnou príčinou, ktorá spôsobila žalobcami označenú ujmu. Okresný súd mal tak za preukázané, že žalovaná nepostupovala v súlade so známymi poznatkami lekárskej vedy, možnosťami dostupných diagnostických a liečebných metód a pacientke nebola zo strany žalovanej poskytnutá zdravotná starostlivosť správne, v súlade s ustanovením § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti. Postup žalovanej preto okresný súd vyhodnotil ako protiprávny a mal za preukázané všetky predpoklady vzniku zodpovednosti žalovanej za škodu podľa § 420 OZ a za nemajetkovú ujmu podľa § 11 a § 13 OZ. Hodnotenie relevantných skutkových okolností vychádza v tomto prípade v zásade z posudkov vypracovaných znalcami pre potreby trestného konania (MUDr. C., Forensic.Sk) a zo znaleckého posudku vypracovaného v tomto konaní C.. C.. Významné sú aj závery Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, ktoré sú však v uvedených posudkoch obsiahnuté. Krajský súd skonštatoval, že bol správny záver okresného súdu o danosti príčinnej súvislosti medzi pochybeniami v zdravotnej starostlivosti zo strany žalovanej smrťou pacientky, námietky žalovanej neobstoja a preto napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

3. Na pojednávaní dňa 01.02.2018 žalobcovia prostredníctvom právnej zástupkyne zobrali návrh v časti o uloženie povinnosti zaplatiť žalobcovi 1/ pozostalostnú úrazovú rentu vyčíslenú od marca 2011 do 31.01.2018 v sume 14.525,- Eur, vo výške 175,- Eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci, počnúc mesiacom február 2018 a žalobkyňi 2/ v sume 14.525,- Eur, vo výške 175,- Eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci počnúc mesiacom február 2018 do 31.05.2018 späť s odôvodnením, že tak robia v záujme čo najrýchlejšieho a najhospodárnejšieho ukončenia predmetnej veci, a navrhli konanie v tejto časti zastaviť.

4. Podľa § 144, 145 ods.1 a § 146 ods. 1 veta prvá zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP"), žalobca môže vziať žalobu späť. Ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí.

5. V zmysle cit. ust. súd konanie v späťvzatej časti so súhlasom žalovanej zastavil.

6. Súd vykonal dokazovanie doplnením vylúchu žalobcov 1/- 4/ a vypočítaním vyjadrenia právneho zástupcu žalovanej, oboznámil príjmové pokladničné doklady, objednávka o prepožičanie hrobového miesta vrátane pokladničného dokladu, kalkulácia pohrebnej služby, faktúra Technických služieb Nové Mesto nad Váhom, dodací list, potvrdenie o prijíme objednávky, vyjadrenie žalobcov, vyjadrenie žalovaného, Rozhodnutia Sociálnej poisťovne, čestné prehlásenie obchodnej spoločnosti Herenko, medzitýmny rozsudok OS Trenčín zo dňa 10.1.2015 v spojení s rozsudkom KS Trenčín zo dňa 27.4.2016, Potvrdenie o návšteve školy žalobkyne 2/, lekársky nález zo dňa 25.7.2012 žalobcu 1/, správa - neurologické vyšetrenie zo dňa 9.6.2014 žalobcu 1/, lekárska správa zo dňa 21.08.2014 žalobcu 1/ a zistil tento skutkový stav:

7. Z výsluchu žalobcu 1/, manžela nebohej, bolo zistené, že smrť manželky veľmi zle znášal, zasiahla do jeho života, zhoršil sa mu zdravotný stav, začal sa liečiť na vysoký krvný tlak, trasú sa mu ruky a bola mu diagnostikovaná Parkinsonova choroba. Nebohá im spolu s dcérou, ktorá naďalej študuje veľmi chýba, a to či už v oblasti zabezpečovania chodu domácnosti, varenia, prania ako i v oblasti navzájom sa porozprávať, poradiť. Neblahé následky to má aj v súvislosti s materiálnym zabezpečením, nakoľko sa musí sám maximálne snažiť, aby dcére umožnil pokračovať v štúdiu. I s odstupom času predmetnú udalosť vníma naďalej veľmi silne, stále na nebohú myslí, veľmi chýba. Naďalej má starosť i o nezaopatrenú dcéru, ktorá ešte chodí na vysokú školu.

8. Z výsluchu žalobkyne 2/, dcéry nebohej, vyplynulo, že s nebohou mala veľmi veľkú väzbu, nakoľko sa o ňu od malička starala, keď niečo potrebovala mohla za ňou prísť, poradila jej, pomohla, teraz sú všetky problémy na nej. Je jej ľúto, že sa nedožila ani jej stužkovej, na ktorú sa veľmi tešila, rozprávali sa spolu, aké si vyberie šaty a pod. Nebohá zabezpečovala chod domácnosti, chodili spolu na nákupy, či už oblečenia, mali medzi sebou veľmi blízky vzťah, plný porozumenia, dôvery a lásky. Nebohá bola poradcom pre všetko, či už to boli problémy v psychickej oblasti, alebo pre akýkoľvek iný problém. Odkedy mama zomrela, má vnútorný strach zo všetkých lekárov, na pohrebe jej musela byť zavolaná RZP, jej smrťou sa jej život úplne zmenil. I s odstupom času celú situáciu naďalej emocionálne zle vníma, nakoľko jej mama stále chýba, nielen pre otázky, ktoré by medzi sebou riešili ako ženy. S nebohou mala bližší vzťah ako s otcom, riešila s ňou všetky veci a problémy.

9. Z výsluchu žalobkyne 3/, staršej dcéry nebohej vyplynulo, že napriek plynutiu času nebohú naďalej veľmi postráda, chýba jej, musí pomáhať a starať sa aj o žalobkyňu 2/, nakoľko otec má dosť svojich problémov, najmä zdravotných ako i v súvislosti s nutnosťou ekonomicky zabezpečiť rodinu. Nebohá bola zásadný člen rodiny, ktorý všetkým veľmi chýba aj pri stretávaní sa širšieho príbuzenstva, napr. vychovávala svojho brata. Hoci sa vydala už v roku 1995, následne potom ešte bývala v byte u rodičov, spolu s deťmi a manželom sa odsťahovali až v r. 2004.

10. Z výsluchu žalobcu 4/, syna nebohej vyplynulo, že sa stotožňuje so všetkými skutočnosťami, ktoré boli uvádzané vyššie jeho súrodencami. Veľmi smutne sa mu spomína na to, ako musel povedať každému kto sa ho pýtal na nebohú, že už nežije, keď nikto nechápal, čo sa vlastne stalo. Nebohá sa veľmi tešila na narodenie vnúčata, jeho dieťaťa, a je mu veľmi ľúto, keď manželka volá so svojou matkou a on nevie synovi vysvetliť, kde je "druhá baba". S matkou mal veľmi dobrý vzťah, naďalej mu neskutočne veľmi chýba, veď ide o človeka, ktorého má každý len jediného. Rovnako ťažko sa mu vysvetľuje synovi, kde má babičku.

11. Zo záverečného vyjadrenia žalobcov prostredníctvom právnej zástupkyne vyplynulo, že konaním žalovanej bolo zasiahnuté výrazným spôsobom do osobnostných práv žalobcov a teda je daný nárok pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Nebohá bola výraznou osobnosťou celej rodiny, a jej smrťou žalobcovia stratili manželku a matku. Konaním žalovanej došlo k nezvratnej deštrukcii medziľudských vzťahov, tvoriaci základ a rámec súkromného života žalobcov. Bola narušená celistvosť rodiny, bolo zasiahnuté do súkromného a rodinného života, pričom následky sú trvalé a neodstrániteľné. Všetci žalobcovia po zbytok života sú ochudobnení o rodinný život, ktorá spočíva v citovej strate ako aj psychických útrapách, ktoré utrpeli smrťou nebohej. Zdôraznila, že je potrebné tiež prihliadnuť i na skutočnosť, že žalovaná ktorý je pôvodcom tohto neoprávneného zásahu, je zdravotníckym zariadením Fakultnou nemocnicou, kam pacienti prichádzajú predovšetkým s dôverou, že im bude poskytnutá dostatočná lekárska starostlivosť. Porušenie povinnosti žalovanej bolo preukázané hrubým spôsobom, nejednalo sa o náročnú operáciu, pochybením bol len samotný fakt, že vôbec k operácii došlo a zanedbanie predoperačnej a pooperačnej starostlivosti. Pri porušovaní povinnosti žalovaného treba poukázať aj na správanie sa žalovanej pred vykonaním operačného zákroku, ako aj na neetické a neľudské správanie sa personálu v čase po úmrtí, kedy doteraz nebola žalobcom poskytnutá žiadna morálna satisfakcia, žiadne ospravedlnenie. Nebohá bola k operačnému zákroku pripravovaná niekoľko krát, dvakrát bol operačný zákrok bezdôvodne odložený, hoci už ležala aj na sále, pod plachtou, nahá. Toto všetko mohlo spôsobiť nielen jej útrapy vo forme psychického trápenia ale aj samotné psychické trápenie žalobcov- rodinných príslušníkov, ktorí spolu s ňou túto operáciu prežívali. V deň smrti nebohej sa snažili dotelefonovať do zdravotníckeho zariadenia žalovanej. Nikto im nechcel poskytnúť žiadne

informácie - resp. im boli poskytnuté mylné informácie. Až potom ako sa dostavili osobne, im vtedajší primár nešetným spôsobom, po 4 hodinách čakania oznámil úmrtie. Čo sa týka žalobcu 1/ po tejto udalosti sa začal liečiť na vysoký krvný tlak, bolo nutné ošetrovanie na pohotovosti, keďže nemohol dýchať. Objavila sa u neho Parkinsonova choroba. I keď z hľadiska medicíny nie sú príčiny tejto choroby jednoznačne dané. ale ošetrovujúcim lekárom mu bolo oznámené, že najpravdepodobnejšou príčinou bol psychický šok zo strany milovanej osoby. S nebohou žil nerozlučne po dobu viac ako 40 rokov, mali harmonické manželstvo, prežili si spolu dobré aj zlé. Smrť manželky mu nič nevráti a touto stratou bude trpieť do konca svojho života. Zo strany žalobcov 2/-4/ došlo k strate matky, ktorá bola nezastupiteľnou osobou vo vzťahu k žalobkyni 2/, i vo výchovnej oblasti. Vo vzťahu ku všetkým nemôže odovzdávať materinskú lásku, čo zásadným spôsobom ovplyvnilo ich budúci život. výška požadovanej sumy nie je ani neprimeranou požadovanou sumou z hľadiska rozhodovacej právomoci súdov SR, a nevymyká sa teda bežnej praxi. Pre takýto prípad by žalovaná mala byť poistená, teda priznanie nemajetkovej ujmy nebude pre neho likvidačným zásahom a malo by plniť aj určitú satisfakčnú a preventívnu funkciu, aby v budúcnosti nedochádzalo k obdobným prípadom, keď v dôsledku neodborného, ľahostajného prístupu došlo k najvyššiemu zásahu do osobnostných práv, a to v strate ľudského života.

12. Žalovaná prostredníctvom právneho zástupcu v záverečnej reči zotrvala na námietke v súvislosti s uplatnenými nákladmi na pohreb presahujúcimi maximálnu výšku 663,88 Eur v zmysle nariadenia vlády SR č. 87/1995 a nepreukázania úhrady 730,- Eur. Stotožnila sa s protistranou, že z aktuálnej judikatúry NS SR nemožno zistiť konkrétnu sumu, prípadné mantinely sumy, ktorú je potrebné alebo vhodné v obdobných prípadoch ako nemajetkovú ujmu priznať. Žiadala, aby súd prihliadal na skutočnosť, že zosnulá v čase smrti trpela viacerými chorobami, bola vo vyššom veku, konkrétne 57 rokov a bola prijatá so zdravotnými problémami, ktoré jej nemocnica nespôsobila a preto je preto potrebné odlišovať od prípadov napr. dopravných nehôd. Nešlo o priame zavinenie nemocnice ani o úmyselné konanie. Ani jeden zo žalobcov nepreukázal v konaní existenciu psychickej poruchy. Dvaja zo žalobcov boli v čase smrti plnoletí, mali svoje rodiny, žili v oddelených domácnostiach v trvaní 10 a 16 rokov. Rovnako je potrebné prihliadať aj na úroveň miest SR. Rozhodnutia súdov SR v týchto otázkach priznávajú zásadne vyššie sumy náhrad, ako súdy v západnej Európe, napr. vo Veľkej Británii priamo zákon stanovuje sumu náhrady v prípade smrti príbuznej vo výške 12.980,- Libier bez možnosti zvýšenia alebo zníženia zo strany súdu. V Nemecku navrhovaná novela obmedzí túto výšku 15.000,- Eur. V Česku novým Občianskym zákonníkom suma nie je stanovená, avšak Najvyšší súd ČR dal tlačovú správu k spôsobu určovania a stanovenia tejto výšky, kde stanovil že výška by sa mala pohybovať od 240.000,- Kč do 500.000,- Kč v závislosti od konkrétnych okolností. Rovnako je možné sledovať trend v rozhodovaniach súdov SR v tejto otázke, kde postupne dochádza k znižovaniu priznávanej sumy.

13. Zo záznamu o poskytnutí lekárskej prvej pomoci zo dňa 25.03.2011 a správy z následného interného vyšetrenia zo dňa 28.03.2011 bolo vyplynulo, že žalobcovi 1/ boli zistené arteriálna hypertenzia s hraničnými hodnotami pri stresog. faktore, úmrtie manželky. Z lekárskeho nálezu - neurologického vyšetrenia bolo zistené, že dňa 25.07.2012 bol žalobcovi 1/ diagnostikovaný chronický depresívny syndróm a dňa 20.09.2012 Parkinsonova choroba.

14. Z potvrdenia o návšteve školy vyplynulo, že žalobkyňa 2/ študuje 2.ročník dennej formy štúdia na Fakulte sociálno-ekonomických vzťahov Trenčianskej univerzity A. Dubčeka v Trenčíne.

15. Z listinných dôkazov bolo zistené, že žalobca 1/ sa dňa 25.02.2011 dohodol na prenájom hrobového miesta na 10 rokov a uhradil poplatok 39,82 Eur. Uvedený deň TSM- pohrebníctvo, Nové Mesto na Váhom vyúčtovalo žalobcovi 1/ pohrebné služby v sume 574,- Eur (vrátane DPH) špecifikované v priloženej kalkulácii, ktoré boli podľa pripojeného pokladničného dokladu i uhradené. Podľa dodacieho listu Kvetinárstvo - Martina Drobná dodalo 4 ks vencov v celkovej hodnote 95,34Eur. Podľa príjmových pokladničných dokladov žalobca 1/ uhradil firme DVONTA - kamenárstvo dňa 26.02.2011 zálohu vo výške 500,- Eur a dňa 16.03.2011 sumu 350,- Eur na pomník, hrobku vrátane súčastí podľa potvrdenia o prijímaní objednávky.

16. Podľa ustanovenia článku 8 ods. 1 Dohovoru o ľudských právach, každý má právo na rešpektovanie svojho súkromia a rodinného života.

17. Ústava Slovenskej republiky v článku 14 a nasl. zakotvuje základné ľudské práva a slobody. Podľa článku 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena, každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života a každý má právo na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov o svojej osobe.

18. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

19. Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadost'učinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

20. Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

21. Podľa § 15 Občianskeho zákonníka, po smrti fyzickej osoby patrí uplatňovať právo na ochranu jej osobnosti manželovi a deťom, a ak ich niet, jej rodičom.

22. Podľa § 420 ods. 1 - 3 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá. Zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

23. Podľa § 449 ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka, pri usmrtení sa uhradzujú aj primerané náklady spojené s pohrebom, pokiaľ neboli uhradené pohrebným poskytnutým podľa predpisov o nemocenskom poistení. Náklady liečenia a náklady pohrebu sa uhradzujú tomu, kto ich vynaložil.

24. Podľa § 2 ods.1,2 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. primerané náklady spojené s pohrebom sa určia podľa pracovnoprávných predpisov upravujúcich zodpovednosť za škodu pri pracovných úrazoch a chorobách z povolania. (2) Náklady na zriadenie pomníka alebo náhrobnej dosky a na úpravu hrobu sa uhrádzajú do výšky 663,88 eura.

25. Podľa § 101 ods. 2, 3 z. č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení, za náklady spojené s pohrebom sa podľa tohto zákona považujú najmä: a/ náklady účtované pohrebnou službou, ktorá poskytla služby spojené so zabezpečením pohrebu, b/ náklady na spopolnenie, ak nie sú súčasťou nákladov účtovaných pohrebnou službou, c/ cintorínske poplatky, d/ náklady na zriadenie pomníka alebo náhrobnej tabule, e/ náklady na úpravu hrobu. Suma náhrady nákladov uvedených v odseku 2 je najviac 2 324,40 eura. Na zvýšenie tejto sumy platí § 94 ods. 4 rovnako.

26. Podľa § 94 ods. 4 z. č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení(v znení účinnom do 31.12.2012), sumy uvedené v odsekoch 2 a 3 platné k 31. decembru kalendárneho roka sa zvyšujú vždy od 1. januára nasledujúceho kalendárneho roka o percento zvýšenia úrazovej renty podľa § 82 ods. 2.

27. Podľa § 82 ods. 2 z. č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení(v znení účinnom do 31.12.2012), dôchodkové dávky sa zvyšujú od 1. januára príslušného kalendárneho roka o percento určené ako súčet jednej polovice percenta medziročného rastu spotrebiteľských cien a jednej polovice percenta medziročného rastu priemernej mzdy v hospodárstve Slovenskej republiky zistených podľa odseku 1. Percento zvýšenia dôchodkovej dávky sa ustanoví opatrením, ktoré vydá ministerstvo podľa údajov štatistického úradu a vyhlási jeho úplné znenie uverejnením v Zbierke zákonov najneskôr do 31. októbra kalendárneho roka, ktorý predchádza príslušnému kalendárnemu roku. Dôchodkové dávky, ktoré sú priznané od 1. januára do 31. decembra príslušného kalendárneho roka, sa zvyšujú odo dňa ich priznania.

28. Podľa § 1 Opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky z 19. októbra 2010, ktorým sa ustanovuje percento zvýšenia dôchodkovej dávky v roku 2011 č. 404/2010 Z.z., dôchodkové dávky v roku 2011 sa zvyšujú o 1,8%.

29. Zásahom do práva na život manželky žalobcu 1/a matky žalobcov 2/-4/ zasiahla žalovaná súčasne do ich práva na súkromný život ako súčasti ich osobnostného práva. Následky tohto zásahu do súkromia žalobcov sú nereparovateľné, náhrada nemajetkovej ujmy, ktorá žalobcom vznikla môže však, poskytnutá v peniazoch, aspoň prispieť k zmierneniu vzniknutého stavu, čo je napokon aj jej zmyslom. Čo sa týka uplatneného nároku na nemajetkovú ujmu v peniazoch, súd má, vychádzajúc z citovanej právnej úpravy a zhodnotenia dôkazov v ich jednotlivosti ale aj vzájomnej logickej súvislosti za to, že predpoklady pre jej priznanie v konkrétnom prípade pri preukázaných skutkových okolnostiach veci, sú dané. Ide o objektívnu zodpovednosť za neoprávnený zásah do osobnostných práv a je právne bezvýznamné, či k takému zásahu došlo zavinene alebo nezavinene.

30. Súčasťou súkromného života je nepochybne aj rodinný život, zahŕňajúci vzťahy medzi blízkymi príbuznými a preto rešpektovanie súkromného, teda i rodinného života musí zahŕňať právo na vytváranie a rozvíjanie vzťahov s ďalšími ľudskými bytosťami, aby tak bolo možné okrem iného tiež rozvíjať a napĺňať vlastnú osobnosť. Zavinená smrť blízkej osoby preto môže vzhľadom k vzájomným úzkym a pevným sociálnym, morálnym a citovým väzbám predstavovať natoľko závažnú nemateriálnu ujmu pre rozvíjanie a napĺňanie osobnosti pozostalého, že môže byť kvalifikovaná ako ujma znižujúca jeho dôstojnosť či vážnosť v spoločnosti (por. nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. PL. ÚS 16/04zo 4. mája 2005). Z tohto pohľadu ustanovenia Obč. zákonníka upravujú podmienky pre uplatnenie finančnej satisfakcie za ujmu spočívajúcu v zásahu do osobnostných práv v dôsledku smrti blízkej osoby. Strata blízkej osoby je pre väčšinu ľudí tou najväčšou stratou, s ktorou sa môžu vo svojom živote stretnúť (por. nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 2844/14 z 22. decembra 2015). Preto šokujúca (navyše zbytočná) smrť manželky žalobcu 1/ a matky žalobcov 2/, 3/,4/ predstavuje udalosť mimoriadnu s nenapraviteľným následkom, ktorou sa celá rodinná situácia navždy tragicky zmenila.

31. Žalovaný v konaní namietal výšku požadovanej imateriálnej ujmy, ktorú považoval za neadekvátnu, s čím sa súd nemohol úplne stotožniť, keďže mal za to, že smrťou manželky žalobcu 1/ a matky žalobcov 2/ - 4/ došlo k tak závažnému neoprávnenému zásahu do práva na ochranu ich osobnosti, ktorý spočíva v obmedzení súkromného a rodinného života, že imateriálna ujma je v súdom priznanej výške primeraná. Smrťou manželky a matky bol prerušený ďalší spoločný rodinný život a tým narušená celistvosť funkčnej rodiny v rámci ktorej mala nebohá veľký vplyv a bola v nej stmelujúcim prvkom. Žalobca 1/ navždy stratil možnosť ďalšieho pokračovania v harmonickom 40 ročnom manželskom spoložití s milujúcou manželkou ako aj oporu, pomoc pri vzájomnej starostlivosti v nadchádzajúcom dôchodkovom veku a pri ukončení výchovy v tom čase ešte neplostej, nezaopatrenej dcéry, čo sa nesporne odrazilo na jeho psychickom, ale najmä fyzickom zdraví. Preukázanie priameho súvisu nebolo predmetom dokazovania v tomto konaní. Žalobkyňa 2/ mala v čase úmrtia 17 rokov, bola vo veku keď je matka pre mladistvú dcéru nikým nenahraditeľná, bolo medzi nimi vytvorené silné citové puto. Žalobcovia 3/,4/ i keď už žijúci vo vlastných rodinách navždy stratili osobu, ktorá nie je v živote človeka nahraditeľnou, poskytujúcu im najvyššiu mieru lásky a náklonnosti ako i možnosť, aby sa spolupodieľala i na výchove ich detí, s čím sa najmä žalobca 4/ veľmi ťažko vyrovnáva.

32. Základnými kritériami určenia výšky nemajetkovej ujmy v peniazoch v dôsledku neoprávneného zásahu do práva na ochranu osobnosti, sú závažnosť vznikutej ujmy, ako i okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo (ktoré môžu byť významné tak u osoby postihnutej ako aj u osoby, ktorá neoprávnený zásah spôsobila). V dôsledku neoprávneného zásahu žalovanej došlo v danom prípade k násilnému pretrhnutiu rodinných a citových väzieb, vyplývajúcich predovšetkým z intenzity vzťahu so zomrelou. Táto intenzita bola daná už tým, že išlo o dlhoročný manželský pár tvoriaci rodinu, s nezaopatreným dieťaťom. Okrem psychickej bolesti, ktorá v prípade straty veľmi blízkeho človeka je často vnímaná ako neznesiteľná, fyzická, obmedzujúca aktivity pozostalého, často vyžadujúca odbornú pomoc (v dôsledku duševného ochorenia), sú žalobcovia zasiahnutí stratou osoby, ktorej nezastupiteľným poslaním je práve upevňovanie a pozitívne rozvíjanie citových vzťahov, partnerskej spolupatričnosti a odovzdávanie materinskej lásky, i výchovného poslania ďalšej generácii, na ktorých je človek existenčne závislý a ich absencia sa negatívne prejaví nielen vo sfére osobnostného prežívania,

ale významným spôsobom ovplyvní celý život človeka. Strata takéhoto člena rodiny predstavuje nenávratnú deštrukciu medziľudských väzieb, vytvárajúcich základ rodinného života. Následkom toho je zmena fungujúcej rodiny na neúplnú rodinu, navždy strádajúcu v jednotlivých oblastiach rodinného života, ovplyvňujúcu tiež seberealizáciu pozostalých členov rodiny a ich detí. Okrem straty možnosti viesť rodinný a súkromný život, vrátane spolupodieľania sa na výchove dieťaťa a vnuka ich matkou, starou matkou ako aj stratou manželky, ktorú utrpel žalobca 1/, náhle dochádza na jeho strane k obrovskej záťaži, presunu rodičovských úloh starostlivosti o dieťa a domácnosť výlučne na jeho osobu (to všetko v situácii veľkej emočnej bolesti v dôsledku straty partnerky, spolurodiča, s prirodzeným sociálnym a ekonomickým dopadom).

33. Nemožno prehliadať ani charakter hodnôt, do ktorých bolo zasiahnuté a ich ochranu garantovanú Ústavou Slovenskej republiky (podľa článku 41 ods. 1 manželstvo, rodičovstvo a rodina sú pod ochranou zákona a podľa odseku 4 tohto článku deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť). Podľa článku 1 a 3 základných zásad zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov spoločnosť manželstvo ako jedinečný zväzok všestranne chráni a rodičovstvo je spoločnosťou mimoriadne uznávaným poslaním ženy a muža.

34. Súd prihliadal aj na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. V danom prípade sa jednalo o pôvodcu zásahu, ktorým je poskytovateľ zdravotnej starostlivosti, konkrétne nemocnica, teda miesto, kam pacienti prichádzajú s dôverou, že im bude poskytnutá adekvátna lekárska starostlivosť, že zamestnanci - lekári sú dostatočne kvalifikovaní a ich prístup k pacientom je nielen profesionálny, ale i hlboko ľudský a v súlade s lekárskou etikou (por. nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 2844/14 z 22. decembra 2015). Namiesto minimálnej štandardnej zdravotnej starostlivosti, lekárskej pomoci a ochrany osoby žalovaná poskytla presne opačný postup, s nezvratným následkom zbytočného úmrtia. Práve preto hrubá neobľudnosť zamestnanca žalovanej (poskytovateľa zdravotnej starostlivosti), vedúca k smrti pacienta, predstavuje mimoriadne nebezpečenstvo. Poukaz žalovanej na neúmyselnú formu zavinenia nemohol tak v kontexte vyššie uvedeného obstáť. Rovnako sa nemožno stotožniť ani s argumentom o vyššom veku nebohej veď v SR sa podľa správy s názvom "Stav zdravia v EÚ" za rok 2017 žena sa dožijú v priemere 80,2 roka.

35. Výška peňažnej náhrady je predmetom voľnej úvahy súdu, keďže zákon nestanovuje ani rámcové čiastky pre odškodnenie nemajetkovej ujmy. Preto súd musí prihliadnúť okrem závažnosti vzniknutej ujmy a okolností, za ktorých k porušeniu práva došlo, tak ako je vyššie uvedené, k naplneniu požiadavky účinného primeraného zadosťučinenia za vzniknutú nemajetkovú ujmu, ale i k požiadavke nezneužívania tohto právneho prostriedku na neprípustné obohacovanie. Vodiacími parametrami proporcionálne spravodlivého zadosťučinenia je atribút primeranosti, ktorý je rozhodujúcim kritériom priznávania odškodnenia, aby bol dosiahnutý účel kompenzácie, inak napriek poskytnutému odškodneniu by sa poškodení mohli naďalej kvalifikovať ako obeť porušenia Dohovoru o ľudských právach. Na druhej strane pri zachovaní proportionality, výška relatívnej (peňažnej) satisfakcie nesmie byť prostriedkom bezdôvodného obohatenia a pôsobiť na škodcu likvidačne. Rozhodujúcim je preto zvažovanie individuálnych okolností prípadu (vyššie uvedených v danom prípade).

36. Výška náhrady nemajetkovej ujmy musí tiež odrážať všeobecne zdieľané predstavy o spravodlivosti. Judikatúra súdov v oblasti ochrany osobnosti civilným deliktom a primerané zadosťučinenie označené za jednu z civilnoprávných sankcií, ktorá má odrážať rušiteľa chránených osobnostných statkov a jeho možných nasledovníkov protiprávneho konania a byť tak nástrojom prevencie (prisúdená výška náhrady síce nesmie byť pre zodpovedný subjekt likvidačná, avšak musí pôsobiť na zodpovedný subjekt tak, aby sa snažil obdobným zásahom do práva na súkromný život, spôsobený hrubou neobľudnosťou svojich zamestnancov, predchádzať a to obzvlášť v situácii, že sa jedná o zdravotnícke zariadenie - nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 2844/14 z 22. decembra 2015).

37. Kritériu primeranosti priznávanej peňažnej satisfakcie priamo úmerne zodpovedá aplikácia tzv. "statusu obeť" podľa čl. 34 Dohovoru o ľudských právach, ktorú objasnil Európsky súd pre ľudské práva v prípade Scordino proti Taliansku v rozhodnutí zo 6. marca 2007 sťažnosť č. 43662/98, ako i v prípade Stanková v. Slovenská republika v rozhodnutí z 9. októbra 2007 č. sťažnosti 7205/02. Európsky súd pre ľudské práva uviedol, že pokiaľ má náprava kompenzačný charakter, jej výška nemusí byť rovnaká, akú by priznal v porovnateľných prípadoch Súd, nesmie však byť zjavne neprimeraná okolnostiam prípadu,

príčom pri posudzovaní tejto primeranosti je potrebné zohľadňovať aj životnú úroveň v danej krajine, a tiež to, či priznaná suma nevybočuje z právnej tradície v danej krajine, aj to, ako rýchlo sa jej sťažovateľ domohol (JUDr. Andrea Erdősová, PhD., Krátke pojednanie o škodách, ujmach a ich náhradách vo svetle judikatúry súdov vnútroštátnych, českých, Súdneho dvora Európskej únie i Európskeho súdu pre ľudské práva). Ústavný súd Českej republiky konštatoval, že pri stanovení výšky čiastky relutárnej náhrady je nutné použiť princíp proporcionality tiež spôsobom, že všeobecné súdy porovnávajú čiastky tejto náhrady prisúdené v iných prípadoch (sp. zn. I. ÚS 2844/14), a to nielen v obdobných, ale i v ďalších, v ktorých sa jednalo o zásah do iných osobnostných práv, a to najmä do práva na ľudskú dôstojnosť.

38. V konaní vedenom Okresným súdom Nitra rozsudkom č.k. 10C/88/2009-402 z 10. októbra 2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9Co/330/2012 z 2. októbra 2013 bola priznaná náhrada nemajetkovej ujmy za porušenie práva na súkromie vo výške po 90.000 eur každému z rodičov a súrodencom po 10.000 eur (prípád bdelej kómy tzv. perzistentný vegetatívny stav v spojení s hypoxicko-anoxickým poškodením mozgu s apalickým syndrómom ťažkého stupňa u poškodeného, v dôsledku toho, že počas operačného zákroku a následnej pooperačnej starostlivosti došlo zo strany zamestnancov, najmä lekárov anestéziológov, k hrubému porušeniu povinností). Rozsudkom Okresného súdu v Senici sp. zn. 3C/174/2009 zo 16. novembra 2011 bol zodpovedný subjekt zaviazaný zaplatiť spolu 400.000 eur (vo výške 100 000 eur jednotlivým žalobcom - manželovi, deťom a rodičovi) ako náhradu nemajetkovej ujmy za smrť pacientky po pôrode (poskytovateľ zdravotnej starostlivosti prostredníctvom svojich zdravotníckych pracovníkov nezabezpečil poškodenej pacientke poskytnutie zdravotnej starostlivosti lege artis, v priamom dôsledku čoho došlo pri pôrode k závažnému poškodeniu zdravia pacientky vedúcemu až k jej smrti, čím došlo k značnému zásahu do základných osobnostných práv žalobcov- manžela, detí, rodiča, predovšetkým do ich práva na súkromie a rodinný život, pričom z výsledkov šetrenia a správy Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou vyplývalo, že zdravotná starostlivosť pacientke pri pôrode a pooperačná starostlivosť lekármi nebola lege artis a bola príčinou úmrtia pacientky). Rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k. 13C/126/2010-267 z 1. októbra 2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 24Co/368/2015-311 z 1. júla 2015 bola priznaná náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 40 000 eur za smrť manželky žalobcu, v dôsledku protiprávneho úkonu zodpovedného subjektu (fyzickej osoby), spočívajúceho v porušení pravidiel cestnej premávky. Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 7C/256/2011-184 z 29. januára 2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 8C/264/2013-223 z 28. októbra 2013 bola priznaná náhrada nemajetkovej ujmy za smrť otca maloletého dieťaťa vo výške 23.000 eur, manželke zomrelého vo výške 20.000 eur a rodičom zomrelého každému vo výške 10.000 eur (pôvodcom zásahu bola fyzická osoba z dôvodu porušenia pravidiel cestnej premávky). Rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k. 19C/96/2012-187 z 2. mája 2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 10Co/909/2015-227 z 20. apríla 2016 bola priznaná náhrada nemajetkovej ujmy spolu vo výške 150.000 eur, (manželovi a dvom maloletým deťom) keď neposkytnutie správnej zdravotnej starostlivosti po pôrode a nediagnostikovanie krvácania viedlo k rozvoju komplikácií s následkom úmrtia rodičky. Rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Cdo/185/2011 zo 14. marca 2012 bolo odmietnuté dovolanie voči rozhodnutiu, týkajúceho sa priznania náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 120 000 eur (z dôvodu nezákonného trestného stíhania a uloženia trestu odňatia slobody).

39. Vzhľadom na závažnosť vznikutej ujmy u žalobcov ako i okolnosti, za ktorých k porušeniu práv došlo, súd priznal nemajetkovú ujmy vo výške tak ako je uvedené vo výroku II. tohto rozsudku a v ostatnej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol (výrok IV.) Súd považuje výšku náhrady nemajetkovej ujmy (žalobca 1/ sumou 30.000 eur, žalobkyňa 2/ sumou 20.000 eur a žalobkyňa 3/ a žalobca 4/ po 10.000 eur) za primeranú a proporcionálnu náhradu strádania žalobcov (reštitučnej podstaty relutárnej náhrady a jej vyrovnávacieho charakteru). Aj v ústavnej rovine je zakotvená v článku 16 Ústavy Slovenskej republiky nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia, ktorá je zaručená, pričom každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života. Je nesporné, že medzi fyzickými osobami existujú sociálne, morálne, citové a kultúrne vzťahy vytvorené v rámci ich súkromného a rodinného života. Porušením práva jednej osoby môže dôjsť k nedovolenému zásahu do práva na súkromie aj tej druhej z týchto osôb tvoriacich rodinné spoločenstvo. Zásahom do osobnostnej, emocionálnej sféry fyzickej osoby spôsobený protiprávnym konaním tretej osoby, následkom ktorého je tak závažná ujma blízkej osoby, ako to je v danom prípade, zakladalo právo domáhať sa ochrany osobnosti podľa ustanovenia Obč. zákonníka o ochrane osobnosti (uvedené už odznelo napr. v rozsudku Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9 Co/330/2012). Značná miera dotknutia (zásahu) osobnosti

fyzickej osoby (tak ako to bolo v prípade žalobcov) je potom dôvodom na priznanie peňažnej náhrady, pretože morálne zadosťučinenie nebolo postačujúce (§ 13 ods. 2 O. z.).

40. Celková výška náhrady nemajetkovej ujmy (70.000 eur) nepôsobí likvidačne. S poukazom na charakter žalovanej, ktorá je právnickou osobou, pre ktorú je pojem likvidačná suma podstatne odlišný v porovnaní s fyzickou osobou ako pôvodcom zásahu, a poskytovateľom zdravotnej starostlivosti, možno konštatovať, že nepriznaním žalobcami požadovanej náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch by súd prvého stupňa zjavne rezignoval na dostatočné posúdenie aj preventívno-sankčnej funkcie náhrady nemajetkovej ujmy. Žiadna suma priznaná súdom nie je dostatočná vzhľadom na spôsobenú ujmu, ani na to, aby nahradila život človeka. Cieľom náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je však aspoň zmiernenie ujmy, najmä v prípadoch, kedy navrátenie do pôvodného stavu neprichádza do úvahy. Preto nemožno konštatovať, že by priznanie takejto náhrady súdom prvého stupňa bolo prostriedkom bezdôvodného obohatenia žalobcov. Naopak priznaná výška náhrady nemajetkovej ujmy žalobcom, v zmysle zásad slušnosti a naplnenia požiadavky morálnej správnosti, ktorá je predovšetkým požiadavkou spravodlivosti, je spôsobilá naplniť reštitučnú podstatu kompenzácie.

41. Neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti bola spôsobená škoda v súvislosti s úmrtím, spočívajúca v nákladoch spojených s pohrebom a pochovaním. Aktívne legitimovaným je v tomto prípade žalobca v 1/, ktorý náklady na pohreb alebo manželky vynaložil. Pre priznanie nákladov na pohreb treba postupovať podľa zákonných ustanovení, ktoré výšku náhrady nákladov na pohreb obmedzujú. Zákomom o sociálnom poistení je stanovená maximálna suma náhrady nákladov na pohreb, a to najviac 2.324,40 eura. Podľa Opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky sa dôchodkové dávky v roku 2011, teda aj v čase smrti alebo, zvyšujú o 1,8 %. Súd teda mohol maximálne priznať náhradu nákladov na pohreb v sume 2.366,24 eur. Žalobca si uplatnil náhradu nákladov na pohreb vo výške 2.209,49 eur (po odpočítaní vyplateného pohrebného vo výške 79,67 eur) a to za prepožičanie hrobového miesta na 10 rokov 39,82 Eur, náklady pohrebnej služby 574,- Eur, náklady na vence 95,34 Eur, náklady na pomník 730,- Eur, náklady na hrob - spodná časť pomníka 850,- Eur. Nakoľko tieto náklady boli preukázateľne vynaložené a uplatnená suma nepresahuje maximálnu sumu stanovenú citovanými zákonnými ustanoveniami, súd žalobcovi túto sumu ako opodstatnenú priznal (výrok V.)

42. Súčasťou rozsudku je i výrok súdu o trovách konania.

43. Podľa § 255 ods. 1, ods. 2 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

44. Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

45. V predmetnej veci išlo o konania v ktorom výške plnenia závisí od úvahy súdu. Súd preto úspech vo veci podľa § 255 ods. 1 CSP posúdil so do právneho základu uplatneného nároku a nie čo do výšky priznaného plnenia a bolo rozhodnuté, že do práva žalobcov bolo zasiahnuté. Súd pritom zohľadnil skutočnosť, že žalobcovia zobrali návrh v späť v časti nepredstavujúcej samotný uplatnený nárok. Žalobcom 1/-4/ súd preto priznal plnú náhradu trov konania z prisúdenej sumy.

46. O náhrade trov štátu rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP a za použitia analógie podľa čl. 4 ods. 1 CSP, (Štát je účastný v konaní o náhrade trov, ktoré mu v konaní vznikli.) vychádzajúc z výsledkov konania.

47. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom (§ 262 ods. 2 CSP)

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín v štyroch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.